

Паниум — Он сегізінші нөмір

Үш рет 250

Jeff Pippenger

2026-02-25

Енді біз Даниял 11-тараудың он екінші аятының кейбір салдарларын қарастырамыз, содан кейін «250» жылдың үш желісін б.з.д. 200 жылы Паниум шайқасында орындалған он біріншіден он бесінші аяттарға дейінгі тарихқа енгіземіз. Б.з.д. 457 жылы басталған «250» жылдық желі Рафия шайқасымен басталып, Паниум шайқасымен аяқталатын кезеңнің ортасында, б.з.д. 207 жылы аяқталады. Нерон желісіндегі «250» жыл Константиннің 313, 321 және 330 жылдармен бейнеленген үш сатылы тарихымен аяқталады. Америка Құрама Штаттарының «250» жылы 2026 жылғы 4 шілдеде аяқталады.

Неронның желісі әуелі Америка Құрама Штаттарында, содан кейін әлемде аңның мүсінін сынау уақытының тарихын бейнелейді. Б.з.д. 457 жылдың желісі Трампты әскери тұрғыдан екі шайқастың арасындағы орта нүктеге орналастырады. 1776 жылдан басталып созылатын кезең де Трамптың соңғы президенттігі үшін бір орта нүктені белгілейді. Бұл желілерді өз орындарына дұрыс қою үшін, біз алдымен он екінші аятты және Ресей мен Путиннің құлауын қарастырамыз. Содан кейін «250» жылдық үш желіні, одан соң Хасмонея әулетінің желісін қараймыз. Сол желілер өз орындарына қойылғаннан кейін, біз Петірді Паниуммен сәйкестікке келтіреміз. Сол желілер орнықтырылған кезде, 2020 жылғы 18 шілдедегі хабардың қалай түзетілуі және жариялануы керектігін, әрі оның Жоел кітабының хабары екенін тани алуымыз керек.

Яһуда патшасы Ұзиях және Мысыр патшасы Птолемей

Рафия шайқасында он бірінші аяттың орындалуын жүзеге асырған тарих Ұзия патшаның тарихымен сәйкес келеді. Ишая кейінгі жауын туралы хабарды жариялау үшін тазартылып, күш-қуатқа кенелтілген кезде, оның шақырылуы Ұзия қайтыс болған жылы келді.

Ұзия патша өлген жылы мен де Тәңірді тағында отырғанын көрдім: Ол асқақ әрі жоғары көтерілген еді, ал Оның шапанының етегі ғибадатхананы толтырды. Ишая 6:1.

Ұзияхтың өлімінің алдында оның өзі көрсеткен бүлік болды; бұл бүлік Рафия шайқасындағы жеңістен кейін бірден Птолемей танытқан бүлікке параллель келіп, соған сәйкес болды. Ұзиях пен Птолемей — жүрегі тәкаппарланған, мемлекеттік билікті шіркеулік билікпен біріктіруге ұмтылу арқылы бүлік жасайтын оңтүстіктің патшасының рәміздері. Ұзиях шіркеу мен мемлекетті біріктіруге әрекеттенген кезде, оның маңдайындағы алапес аңның таңбасын бейнеледі.

Сосын үшінші періште олардың артынан еріп, қатты дауыспен былай деді: Егер кімде-кім аңға және оның мүсініне табынып, оның таңбасын маңдайына немесе қолына қабылдаса, сол да Құдай қаһарының шарасына қоспасыз құйылған Оның

ашу-жазана­сының шарабынан ішеді; әрі ол қасиетті періштелердің алдында және Тоқтының алдында от пен күкіртпен азапталады. Олардың азаптарының түтіні мәңгілікке, мәңгілік бойы көтеріледі; аңға және оның мүсініне табынатындарда, сондай-ақ оның есімінің таңбасын қабылдайтындардың ешқайсысында күндіз де, түнде де тыным болмайды. Аян 14:9–11.

Осылайша Ұзиях шіркеу мен мемлекетті біріктіруге бағытталған бүлікшіл әрекеті басталған сәттен бергі үдемелі өлімді бейнелейді. Содан кейін ол ұлымен бірге он бір жыл бойы ықпалы әлсіреген қоса-билеушілікті білдіреді. Ұзиях өз бүлігінен кейін он бір жыл өмір сүрді. Оның бүлігінің басталуы шіркеу мен мемлекет біріктіріліп, аңның таңбасы күштеп енгізілетін жексенбілік заңды нышандайды. Он бір жылдан кейін ол қайтыс болды; бұл оның даңқты жер болған, яғни Америка Құрама Штаттары болған, оңтүстік патшалық — Яһуданың патшасы ретіндегі билігінің аяқталуын білдіреді.

Птолемейге қатысты пайғамбарлық тұрғыдан алғанда, Ұзиях Яһуданы, даңқты жерді және діннен безген протестантизмді бейнелейді; ал Птолемей Мысырды білдіреді, ол — айдаһарлық билік, оның діні — спиритизм. Бұл екі патша өзара параллель желілер ретінде қарастырылғанда, Ұзиях даңқты жердің көрнекі бейнесі болудан қалады да, екеуі бірігіп екі ұлттың нышанына айналады. Мысыр мен Яһуда — спиритизм мен діннен безген протестантизм діндерінің нышандары. Олар мемлекеттің және шіркеудің нышаны болып табылады. Біртұтас нышан ретінде өзара үйлескен кезде, олар білдіретін мемлекеттік айлакерлік пен шіркеулік айлакерлік екі ұлтты қамтиды; дәл сол сияқты Мидиялықтар мен Парсылар болған, Францияның Мысыры мен Содомы болған, Америка Құрама Штаттарының республикалық және протестанттық мүйіздері болып тұрған, Израил мен Яһуданың солтүстік және оңтүстік патшалықтары болған, сондай-ақ пұтқа табынушы Рим мен папалық Рим болған. Екі патшалықтың нышаны ретінде олар пайғамбарлық тұрғыдан Иерусалимдегі ғибадатхана арқылы өзара байланыстырылған, өйткені Ұзиях та, Птолемей де Иерусалимдегі ғибадатханада құрбандық шалуға ұмтылған. Бір киелі орында екеуі де бүлік шығаратын екі ұлт.

Екі патшаның да бүлігі Иерусалимдегі ғибадатханаға қатысты болғанын байқау маңызды; ал бұл — Даниял оныншы тарауда Мәсіхті көрген ғибадатхананың нышаны. Осы екі патшаның тарихы Украинадағы соғыста тоғысады, сөйтіп олар өз куәлігін 2014 жылы бастайды. Екеуі де он бірінші аяттағы Рафия шайқасымен бейнеленген әскери жеңістер арқылы жоғары көтерілді. Рафия — Киелі кітап пайғамбарлығындағы алтыншы патшалықтың шекара өңірін және жексенбілік заңның үштік одағын белгілейді. Сондай-ақ ол соғысушы қауымның салтанат құрған қауымға өту шекарасы болып табылады.

2014 жылдан кейін ең бай патша 2015 жылғы президенттік сайлауға түсу ниетін жариялады. 2020 жылы Республикалық мүйізді бейнелейтін ең бай патша кейіннен жазылатын өлімші жарасын алды. 2022 жылы Украинадағы соғыс ушықты. Содан кейін Трамп 2024 жылғы сайлауда он үшінші аяттың орындалуы ретінде қайта оралды. 2023 жылғы шілдеде айдаладағы үн жария етілді. 2023 жылғы 31 желтоқсанда Протестанттық мүйіз қайта тірілді; сол сияқты 2024 жылғы сайлауда Трамп қайта оралғанда Республикалық мүйіз де қайта

тірілді, ал содан соң 2025 жылы іргетас сынағы ғибадатхана сынағының келуімен аяқталды.

1989

1989 жылы мөрі ашылған шындықтар екі қырлы болды. Реформациялық қозғалыстардың пайғамбарлық параллельдері мен Даниял кітабының он бірінші тарауының соңғы алты аяты бір мезгілде мөрінен ашылды. Қыркыншы аяттың бастапқы хабарын орнықтыру үшін қолданылған белгілі бір пайғамбарлық ережелер бар. Сол шындықтардың кейбірі енді дәл сол аяттың, сол пайғамбарлық асыл тастар табылған, жасырын тарихының кілті болып отыр. Мен мысал келтірейін.

1989 жылы Адвентизмде Даниял кітабының соңғы алты аяты нені білдіретіні жөнінде біртұтас түсінік болған жоқ. Бұл бірліктің жоқтығы екі қырлы еді. Аяттардың мағынасына қатысты ортақ келісім болған жоқ. Өздерін бұл аяттарды түсінеміз деп мәлімдегендер 1863 жылғы бүлік кезінде ата-бабаларынан мұраға алған тұңғыштық мұраның — Жаробоғамның негіз қалаушы бүлігі тұсында мойынсұнбаған пайғамбардың рөлін орындаған кездегі мұраның — аясында, діннен тайған протестантизм мен католицизмнің теологиясымен араласқан адами ойларды ұсынды. Бұл аяттар туралы сол жекелеген түсініктер, ең жақсы дегенде, жеке түсіндірмелер ғана болды. Олардың аяттар туралы көзқарастары не негізгі пайғамбарлық қолданылуға қайшы келді, әрі көп жағдайда өздері сол аяттарға қатысты айқындап берген алғышарттың өзіне де қарсы болды.

Аяттардан көргеніміз — барлық алты аятты бірізді түрде түсіну болды. Көрген хабарымыздың осы бірізділігі, менің түсінгенімді бүкіл Адвентизм теріске шығаратынын білсем де, өз түсінігімді ұсынуға мені жігерлендірді. Сол аяттар туралы түсінгеніміз алғаш рет 1996 жылы жарияланды, әрі онда баяндалған түсінік отыз жыл бойы уақыт озған сайын тек күшейе түсті!

Егер сіз «The Time of the End» журналындағы ең алғашқы сілтемені қарастырсаңыз, онда 9-том, 11-беттегі Testimonies еңбегін табасыз. 9/11 оқиғасынан бес жыл бұрын бұл журнал 9/11-ден басталады. Мені жігерлендірген түсініктердің бірі — қыркыншы аяттағы “ақырғы уақытта” солтүстік пен оңтүстіктің патшалары тура мағынадағы емес, рухани күштер екендігін түсіну болды. Сол кезде мен Уайт қарындастың Даниял мен Аян кітаптары бір кітап екенін, әрі Даниялдағы сол бір пайғамбарлық желіні Жоханның Аянда жалғастыратынын айтқанын бұрыннан білетінмін. Мен мұны Аяның он бірінші тарауынан көрдім, ол 1798 жылғы ақырғы уақыт төңірегіндегі тарихта орындалды; осы тарауға Уайт қарындастың түсіндірмесі Францияның рухани Мысыр болғанын айқын үйретеді, ал Аяның он жетінші тарауында аңның үстіндегі жезөкшенің рухани Бабыл болғанын да ол дәл сондай айқындықпен көрсетеді.

Уайт апайдың сол екі билікті анықтауы «Ұлы күресте» берілген, әрі ол түсініктемелер Жохан мен Даниялдың куәліктерін өзара байланыстырады. Даниял кітабының он бірінші тарауындағы оңтүстіктің патшасының анықтамасы — Мысырды билейтін күш, ал солтүстіктің патшасы — Бабылды билейтін күш. Киелі кітап пен Пайғамбарлық Рухы Даниял мен Аяны бір арнаға тоғыстырып, осы жайтты дәлелдеу арқылы бір ақиқатты

орнықтыру үшін бірге әрекет еткен кезде, мұны мен ешқашан адасқан қандай да бір теологқа да, не өзін-өзі қамтамасыз ететін қызметтің адасқан, өздігінен тағайындалған қандай да бір басшысына да бере алмайтын едім.

Птоломейді және Ұзияны Рафия шайқасының, сондай-ақ олардың жүректері тәкаппарланып көтерілгеннен кейін туындайтын салдардың нышандары ретінде түсіну — Птоломейдің он-аянда және 1989 жылы Птоломейді жеңген делдал күшке өзі жеңіліп қалатын, Римнің делдал күшін жеңетін айдаһар билігін білдіретіні деген фактінің билігіне бағыну деген сөз. Тарихи айырмашылықтар әдейі белгіленген және маңызды.

Ұзиях аң мен мемлекетті біріктіруге әрекет еткен кезде, аңның таңбасын қабылдайды; Ұзиях — даңқты жер, ал даңқты жер 1989 жылғы хабардың басында келтірілген негізгі дәлелдердің бірі болды. Даңқты жер — Америка Құрама Штаттары ма, әлде Жетінші күн адвентистері шіркеуі ме? Сол кезде даңқты жерді Адвентистер шіркеуі деп қате түсінік ұстанғандар, сондай-ақ әлі де солай ұстанатындардың қай-қайсысы да, қырық бесінші аяттағы даңқты киелі таудың Құдайдың шіркеуі екені анық деп уәж айтар еді; сондықтан олардың түсінігінше, тау мен жер бірдей рәміз болатын. Әдеттегі адами пайымдау, сірә.

Ұзиях — даңқты жер, ал Птолемей — Мысыр. Даңқты жер ретінде Ұзияхта протестантизм мен республикализмнің екі мүйізі бар. Птолемейдің саяси көрінісі — коммунизм және оның алуан түрлі формалары, ал Птолемейдің діни көрінісі — спиритизм және оның алуан түрлі формалары. Айдаһар билігінің бір сипаты — оның конфедерация болуы, ал жалған пайғамбар, яғни даңқты жер, екі мүйізі бар біртұтас ұлт болып табылады.

Даниял кітабының он бірінші тарауының қыркыншы аяты 1989 жылы Кеңес Одағы ығыстырылып тасталған кезде Америка Құрама Штаттарының папалықтың өкілетті билігі болғанын айқындап берді. Бұл ақиқат Аян кітабының он үшінші тарауындағы екі мүйізді жер аңының рөлімен үйлеседі, өйткені бұл екі кітап бірдей.

Мен жерден шығып келе жатқан басқа бір аңды көрдім; оның қозыныкіндей екі мүйізі бар еді, бірақ ол айдаһарша сөйледі. Ол өз алдында тұрған бірінші аңның бүкіл билігін жүзеге асырады да, жерді және онда тұратындарды өлімге соқтырған жарасы жазылған бірінші аңға табындыруға мәжбүр етеді. Аян 13:11, 12.

Аян кітабының он үшінші тарауы Америка Құрама Штаттарын Папалықтың өкілетті билігі ретінде айқындайды, өйткені жерден шыққан аң өзінің алдында шыққан теңіз аңының «барлық билігін жүзеге асырады». Екінші аятта пұтқа табынушы Римнің айдаһары Папалыққа өз күшін, тағын және ұлы билігін берген еді. «Күш» деп аударылған сөз күш дегенді білдіреді, бірақ он екінші аятта «билік» деп аударылған өзге бір сөз қолданылған, оның мағынасы — «берілген өкілеттік».

Америка Құрама Штаттары — папалықтың өкілдік күші; ол екінші аятта баяндалғандай, папалыққа өзінің әскери және экономикалық қолдауын берген пұтқа табынушы Рим арқылы алдын ала бейнеленген. Осылайша пұтқа табынушы Рим папалық биліктің лас ісін атқару үшін өзінің «арбаларын, кемелерін және салт аттыларын» беретін Америка Құрама

Штаттарының бейнесі болды.

Оныншы, он бірінші және он бесінші аяттардағы үш шайқас тарихта орындалғанда, Антиох Магнус әрбір шайқаста болды. Бұл жайт сол үш шайқаста бейнеленген биліктің аңның сенімхаттық билігі екенін айқындайды, өйткені ол әрдайым Антиох болып қалады, ал 1989 жылы Антиох Америка Құрама Штаттарының сенімхаттық билігі болды.

Он алтыншы аяттағы жексенбілік заңға алып баратын үш шайқас Альфа мен Омеганың таңбасын, сондай-ақ ақиқаттың құрылымын да алып жүреді. Бірінші шайқаста да, үшінші шайқаста да Америка Құрама Штаттары көрінеді, осы арқылы бірінші және соңғы шайқаста альфа мен омега айқындалады. Он алтыншы аяттағы жексенбілік заңға алып баратын осы үш шайқас ақиқаттың да таңбасын алып жүреді. Нацистік Украинаның делдалдық күші — еврей тіліндегі «ақиқат» сөзінің құрылымындағы ортаңғы межені білдіретін бүлікті бейнелейтін ортадағы шайқас. Бұл үш шайқас 1989 жылдан жексенбілік заңға дейінгі кезеңді білдіреді, демек, олар қыркыншы аяттың «жасырын тарихын» бейнелейді.

Аян 11-тараудың 11-аяты 2023 жылды екі мүйіздің де қайта тірілетін нүктесі ретінде айқындайды. Даниял 11-тараудың 11-аяты дәл сол тарихи кезеңді айқындайды. Ішкі пайғамбарлық желісі мен сыртқы пайғамбарлық желісі 2023 жылы үйлеседі. Ішкі желі — Даниял түсінген «нәрсе», ал сыртқы желі — оның түсінген «көрінісі».

Даниел суреттейтін ғибадатхананың сын-тесті жиырма екінші күні басталды, ал 11 қыркүйектен кейінгі жиырма екі жыл — Ишаяның ғибадатханаға кірген нүктесі — сізді 2023 жылға жеткізеді. Ишая он бір жыл бойы алапеспен өмір сүргеннен кейін Ұзияхтың өлімін 11 қыркүйекке сәйкестендіреді. Ғибадатхананы тұрғызу ісі әуелі іргетасты қалаудан, содан кейін ғибадатхананы көтеріп, төбе тасын орнатудан тұрады; бұл, өз кезегінде, Леуіліктер жиырма үшінші тарауының желісіндегі кернейлер мейрамымен бейнеленген үшінші лакмус сынағына алып келеді. Мәңгілік Ізгі хабардың ішкі ісі сыртқы желінің тарихы барысында жүзеге асырылады. Он бірінші аятта Путин Птоломей арқылы типтелген, ал Ұзиях патша әскери табыс арқылы асқақтатылып, содан кейін дін саласына өздерін енгізуге талпынатын оңтүстік патшасының бейнесіне екінші куәлік береді.

Оңтүстіктің патшасы қаһарланып, шығып келіп, онымен, яғни солтүстіктің патшасымен, соғысады; және ол қалың қолды сапқа тұрғызады; бірақ сол қалың қол оның қолына беріледі. Ал ол сол қалың қолды жойып жіберген кезде, оның жүрегі көтеріледі; және ол он мыңдағандарды құлатады; бірақ осының арқасында күшеймейді. Даниял 11:11, 12.

Урия Смит Птоломей Филопатордың тарихын және оның Иерусалим ғибадатханасында құрбандық шалуға жасаған әрекетін қарастырады.

«Птоломей өз жеңісін игілікке жарататындай парасаттылықтан айырылған еді. Егер ол өз табысын одан әрі дамыта түскен болса, сірә, Антиохтың бүкіл патшалығының қожасы болар еді; бірақ бірнеше доқ көрсету мен бірнеше қоқан-лоққымен ғана шектеліп қанағаттанғандықтан, өзінің хайуандық нәпсілеріне еш бөгетсіз де тежеусіз беріліп кетуге мүмкіндік алу үшін бітім жасады. Осылайша, жауларын жеңген соң, ол өз құмарлықтарынан жеңілді де, орнықтыра алар ұлы есімін ұмыт қалдырып, уақытын

той-думан мен азғындыққа сарп етті.

«Оның жүрегі табысына мастанып, асқақтап кетті, бірақ сол арқылы нығая түскен жоқ; өйткені оны даңқсыз түрде пайдалануы өз қоластындағылардың өзіне қарсы бүлік шығаруына себеп болды. Алайда оның жүрегінің асқақтауы әсіресе яһудилермен жүргізген іс-әрекеттерінде айқын көрінді. Иерусалимге келіп, ол сонда құрбандықтар шалды және сол жердің заңы мен дініне қайшы түрде ғибадатхананың ең қасиетті орнына кіруге қатты ұмтылды; бірақ зор қиындықпен болса да тоқтатылған соң, ол бүкіл яһуди халқына қарсы ашу-ызаға булығып, сол жерден шығып кетті де, дереу оларға қарсы қорқынышты әрі аяусыз қудалауды бастады. Александрдың күндерінен бері яһудилер қоныстанып, ең артықшылыққа ие азаматтардың құқықтарын иеленіп келген Александрияда, осы қудалау кезінде Евсевийдің айтуынша қырық мың, Иеронимнің айтуынша алпыс мың адам қырылды. Мысырлықтардың көтерілісі мен яһудилердің қырғынға ұшырауы, сөзсіз, оның патшалығында нығаяуына ықпал ететін жайттар емес еді, қайта оны дерлік толықтай күйретуге жеткілікті болды». Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 254.

Птолемей Филогатордың б.з.д. 217 жылы Рафиядағы әскери жеңісі Птолемейді күшейткен жоқ, бірақ ол «оның жүрегін көтерді». Украинадағы соғыстағы жеңіс Путинді күшейтпейді, бірақ ол «оның жүрегін көтереді», дәл сол сияқты әскери табыс Ұзиях патшаның да жүрегін көтерген еді.

Ұзиях бүкіл әскер үшін қалқандар, найзалар, дулығалар, сауыттар, садақтар және тас атуға арналған сақпандар дайындады. Ол Иерусалимде айлакер адамдар ойлап тапқан, мұнаралар мен камал қабырғаларының үстіне қойылатын, одан жебелер мен үлкен тастар атылатын соғыс машиналарын жасатты. Оның даңқы алысқа кеңінен жайылды; өйткені ол күшейгенше ғажайып түрде жәрдем көрді. Бірақ ол күшейген кезде, өз күйреуіне қарай жүрегі тәкаппарланып кетті; себебі ол өз Құдайы Жаратқан Иеге қарсы күнә жасап, хош иісті зат түтететін құрбандық үстелінде хош иісті зат түтету үшін Жаратқан Иенің ғибадатханасына кірді. 2 Шежірелер 26:14–16.

Әскери жеңістерден кейін жүректері көтеріліп кеткен екі оңтүстік патшасы бір ғибадатханаға кіріп, тек діни қызметкерге ғана рұқсат етілген құрбандықты шалуға әрекеттенді. Екі жағдайда да діни қызметкерлер тәкаппар патшалардың мұны істеу әрекетіне қарсы тұрды. Сонда бір патша яһудилерге қарсы кек қайтаруды бастады, ал екіншісі маңдайына алапеспен зақымданды.

Сонда діни қызметкер Азария оның артынан кірді, онымен бірге Жаратқан Иенің сексен ержүрек діни қызметкері де кірді. Олар Ұзия патшаға қарсы тұрып, оған былай деді: «Уа, Ұзия, Жаратқан Иеге хош иісті зат түтету саған тиісті емес, ол — хош иісті зат түтетуге бағышталған Нарон ұлдары, яғни діни қызметкерлер үшін. Киелі үйден шық, өйткені сен күнә жасадың; мұның саған Құдай Ие тарапынан абыройы болмайды». Сонда Ұзия қаһарланып, хош иісті зат түтету үшін қолына шыраққап ұстады. Ол діни қызметкерлерге қаһарланған сәтте-ақ, Жаратқан Иенің үйінде, хош иісті зат құрбандық үстелінің қасында, діни қызметкерлердің көз алдында оның маңдайына алапес шықты. Бас діни қызметкер Азария мен барлық діни қызметкерлер оған қарады, міне, оның

мандайы алапес болыпты. Олар оны сол жерден асығыс шығарып жіберді; әрі өзі де тезірек шығуға асықты, өйткені Жаратқан Ие оны соққан еді. Ұззия патша өлген күніне дейін алапеспен өмір сүрді, алапес болғандықтан, бөлек үйде тұрды; өйткені ол Жаратқан Иенің үйінен аластатылды. Ал оның ұлы Жотам патша сарайына қарады, елдің халқына билік жүргізді. Ұззияның өзге істерін, алғашқысынан соңғысына дейін, Амос ұлы Ишая пайғамбар жазды. 2 Шежірелер 26:17–22.

2014 жылы Еуропаның жаһанданушылары мен Обама режимі Украина мемлекетіне қарсы түсті революцияны бастады. 2022 жылы Ресей Птолемей мен Озия арқылы — оңтүстіктің патшалары ретінде бейнеленген — Путин мен Ресейдің жеңісіне ақыр соңында алып баратын басқыншылықты бастады. Он екінші аятта Путиннің жеңісінен кейін «жүрегі көтеріледі; және ол сансыз он мыңдағандарды құлатады, бірақ осы арқылы күшеймейді» делінген. Бұдан кейін тарих оның патшалығының біртіндеп күйреуін тіркейді.

Үдемелі құлдырау оның өліміне алып келді, ал Антиох Ұлы Рафиядағы жеңілісі үшін қарымта қайтарған кезде, Антиох енді Птолемей Филопаторға қарсы тұрған жоқ, сол кезде Антиох Мысырдың билеушісі болған жас балаға қарсы әрекет етіп жатқан еді. Бала — соңғы ұрпақтың нышаны, сондықтан бір деңгейде Антиох Панийде жеңген бала-патша оңтүстіктің патшалығының соңғы ұрпағы болып табылады. Іс жүзіндегі деңгейде бала-патша Антиохтың күшіне қатысты әлсіздікті білдіреді.

«Птоломей Филопатор мен Антиохтың арасында жасалған бітім он төрт жылға созылды. Осы аралықта Птоломей ұстамсыздық пен азғындықтың салдарынан қайтыс болды да, оның орнына сол кезде жасы төрт не беске енді ғана толған ұлы Птоломей Епифан отырды. Сол мезгілде Антиох өз патшалығындағы бүлікті басып, шығыс аймақтарды бағындырып, оларды мойынсұнуға келтіріп, орнықтырғандықтан, жас Епифан Мысыр тағына отырған кезде кез келген жорыққа әзір еді; әрі өз үстемдігін кеңейтуге мұндай қолайлы сәтті жіберіп алуға болмайды деп ойлап, “алдыңғысынан да зор” орасан әскер жинады (өйткені ол шығысқа жасаған жорығында көп қол топтап, мол байлыққа ие болған еді) де, сәби патшаға қарсы жеңіл жеңіске жетемін деген үмітпен Мысырға аттанды. Оның бұл ісі қалай аяқталғанын біз қазір көреміз; өйткені осы арада бұл патшалықтардың істеріне жаңа шиеленістер араласып, тарих сахнасына жаңа тұлғалар шығады». Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 255.

Оңтүстіктің патшасы

Ресейдің соңғы қадамдарын баяндау — оңтүстіктің пайғамбарлық патшасының соңғы қадамдарын баяндау деген сөз. Пайғамбарлық тарихта 1798 жылы, ақырзаман уақытында пайда болған рухани оңтүстік патшасының пайғамбарлық сипаттарының бірі — оның ақырының қалай келетіндігінде. Бұл сондай-ақ солтүстік патшасының да, жалған пайғамбардың да пайғамбарлық сипаты болып табылады. Әлемді Армагеддонға бастап баратын осы үш күштің әрқайсысының соңы Құдай Сөзінде нақты көрсетілген. Путин мен Ресейге не болса да, ол оңтүстік патшасының өткен желілері арқылы алдын ала бейнеленген болады.

Оңтүстіктің рухани патшасының құлауының мысалдары Революция кезеңіндегі атеистік Франция болған алғашқы рухани оңтүстік патшасының құлауымен бейнеленген еді. Оңтүстік патшалықтың құлауы өз ішіне оңтүстік патшасының құлауын да қамтиды. Наполеонның құлауы Францияның құлауына сәйкес келеді және оңтүстіктің келесі патшалығы болған Ресейдің құлауымен үйлеседі. Қазіргі оңтүстік патшасы ретіндегі Ресей, оңтүстік патшасы ретіндегі Франция сияқты, революциямен басталды.

Төңкеріс — оңтүстіктің патшаларының нышаны болып табылатын айдаһарға тән сипат. Оңтүстіктің патшасының басты нышаны — Шайтан; әрі ол мыңжылдықтың соңында төңкеріс жасауға әрекеттенген кезде, көктен от түсіп, оны жалмап қояды. Оның әуелде көктегі бүлігі мыңжылдықтың қорытындысындағы бүлігінің альфасы болды.

1798 жылы Франция пайғамбарлық тұрғыдан Француз революциясы кезінде оңтүстіктің рухани патшасы ретінде таққа отырды. Сол революция Еуропа халықтарын шарпып өтіп, ақыр соңында Ресей революциясына жетті, ал оның іле-шала сол жылдың өзінде большевиктер революциясы болды.

1917 жылғы Ресей төңкерісі екі негізгі кезеңнен тұрды: Ақпан төңкерісі (ол патшалық монархияны құлатып, самодержавиені жойды және Кеңестермен қос өкімет кезеңі жағдайында Уақытша үкіметті құрды) және Қазан төңкерісі (сондай-ақ Большевиктік төңкеріс деп те аталады; бұл кезде Лениннің басшылығындағы большевиктер төңкеріс арқылы билікті басып алып, соның нәтижесінде кеңестік билік орнап, социализмге/коммунизмге апарар жол ашылды).

Тарихи талдауларда және революциялық теорияда (әсіресе Троцкийдің, Люксембургтің және осыған ұқсас параллельдер жүргізетін өзге де маркстік көзқарастарда) Француз революциясы (1789–1799) көбіне Ресейдегі оқиғалардың барысын бейнелейтін немесе соған үлгілік сұлба ұсынатын құбылыс ретінде қарастырылады. Ресейдегі осы кезеңдерді типологиялық тұрғыдан бейнелеген Француз революциясының екі сатысы мыналар:

- Алғашқы байсалды/конституциялық кезең (шамамен 1789–1792), ол Ақпан революциясымен сәйкес келеді. Француз революциясының бұл кезеңі Бастилияны шабуылдап алудан, Бас штаттардың/Ұлттық жиналыстың шақырылуынан, феодалдық артықшылықтардың жойылуынан, Адам құқықтарының декларациясынан және жирондистер мен байсалды реформаторлардың басшылығымен конституциялық монархияның орнатылуынан басталды. Ол абсолюттік монархияны құлатты, бірақ буржуазиялық/либералдық басқарудың элементтерін және екіұдай/даулы билік құрылымдарын (мысалы, Жиналыс пен әлі де сақталып тұрған монархия арасындағы) сақтап қалды. Сол сияқты, 1917 жылғы Ақпан төңкерісі патшалық билікті жойды, бірақ буржуазиялық уақытша үкіметке және Кеңестермен қатар өмір сүрген қос билікке алып келді.
- Радикалдық/якобиндік кезең (шамамен 1792–1794 жылдар, оған Бірінші Республиканың құрылуы, Людовик XVI-ның өлім жазасына кесілуі және Робеспьер мен якобиндер/Қоғамдық құтқару комитеті тұсындағы Қорқыныш билігі кіреді) Қазан

(большевиктік) революциясына сәйкес келеді. Якобиндер неғұрлым байыпты жирондистерден билікті радикалды әрекет арқылы тартып алып, республиканы жариялады, контрреволюцияны басып-жаншыды және революцияны неғұрлым терең әлеуметтік өзгеріске, сондай-ақ ішкі/сыртқы қатерлерден қорғануға қарай ілгерілетті. Бұл большевиктердің уақытша үкіметті құлатып, пролетариаттын/пролетариат диктатурасының билігін орнықтырып, революциялық социализмді ілгерілеткеніне сәйкес келеді.

Бұл параллельдер революциялардың жиі белгілі бір үлгімен өрбитінін айқындайды: ескі режимге қарсы бастапқы кең ауқымды көтеріліс (оған байыптылар/буржуазиялық күштер жетекшілік етеді), содан кейін дағдарыс жағдайында революцияны «құтқарып», оны тереңдете түсу үшін радикалдардың билікті анағұрлым шектен шыққан түрде басып алуы. Большевиктердің өздері де Француз үлгісіне саналы түрде сүйеніп, өздерінің Қазан көтерілісін якобиндік төңкеріске ұқсас деп қарастырды — оны контрреволюцияның алдын алып, революцияның әлеуетін жүзеге асыру үшін қажетті деп білді.

Бұл типология Троцкийдің «Орыс революциясының тарихы» сияқты еңбектерінде көрініс табады (онда Ресейдегі қосөкіметтілік кезеңі Франциядағы соған ұқсас үдерістермен ашық түрде салыстырылады) және Роза Люксембургтің орыс оқиғалары туралы жазбаларында да байқалады; онда ол Орыс революциясының алғашқы кезеңі (наурыз–қазан) Француз (және Ағылшын) революцияларының сұлбасына сай келетінін, ал большевиктердің билікті басып алуы якобиншілердің өрлеуімен параллель екенін атап көрсетеді.

Иса әрдайым ақырды бастамамен бейнелейді, ал рухани мағынадағы оңтүстіктің алғашқы патшасы ретіндегі Наполеонның күйреуі революцияның басындағы межелік белгілерге сай жүріп, осы арқылы Кеңес Одағының күйреуін бейнелейді.

Наполеонның үдемелі (қадам-қадаммен) күйреуі, дәл сол типологиялық шеңберде Француз революциясының екі кезеңі 1917 жылғы Орыс революциясының Ақпан және Қазан сатыларының алдын ала бейнесі болғаны сияқты, Кеңес Одағының біртіндеп әлсіреуімен және 1991 жылғы күйреуімен өте тығыз сәйкеседі. Бұл параллель радикалдықтан кейінгі орнығу кезеңіне (бонапартизмге) және оның сөзсіз ыдырауына да ұласады. Мұның негізі жалпы тарихи заңдылықтардан да, маркстік талдаулардан да (әсіресе Троцкийдің «Сатқындыққа ұшыраған революция» және соған байланысты еңбектеріндегі талдауларынан) алынады; бұл еңбектер Наполеонды бонапартизмнің архетипі ретінде қарастырады: революцияның радикалдық шарықтау шегінен кейін пайда болатын, таптар арасында тепе-теңдік сақтайтын, революцияның негізгі құрылымдық жетістіктерін (оның демократиялық серпінін тұншықтыра отырып) сақтап қалатын, жеке-дара/әскери-бюрократиялық империя құратын, шектен тыс кеңейіп кететін, содан кейін ескі тәртіптің ішінара қалпына келуіне алып баратын кезең-кезеңді күйреуге ұшырайтын күшті билеуші режимі.

Наполеонның бонапартистік өрлеуі сталиншіл шоғырланумен параллель жүргізіледі

Якобиншіл радикалдық кезең мен Термидорлық реакциядан (1794) кейін, тұрақсыз Директория (1795–1799) жағдайында Наполеонның 18 Брюмер төңкерісі (1799) Консулдықты, кейін Империяны (1804) орнатады. Ол буржуазиялық революцияның жетістіктерін кодификациялап, кеңінен таратады (Наполеон кодексі, феодалдық артықшылықтардың жойылуы, күшті орталықтандырылған мемлекет), бірақ оларды авторитарлық билікке, әскери даңққа және жаңа элитаға бағындырады.

Большевиктік/Қазандық радикалдық кезең мен ерте кеңестік тәжірибелерден кейін бюрократиялық азғындау орнығады (әсіресе 1920-жылдардың ортасынан бастап). Сталиннің билікті шоғырландыруы Солшыл оппозицияны жеңіп, «бір елдегі социализмді» күштеп енгізеді де, полицияға/әскери күшке және бюрократияға сүйенген диктатураны қалыптастырады. Жоспарлы экономика мен ұлттандырылған меншік (Қазанның негізгі жетістіктері) сақталады, бірақ халықаралықшылдықтан бас тартылып, олар артықшылықты кастаның құралдарына айналдырылады.

Екі жағдайда да революциялық қуат «қатып», бір тұлғаның не аппараттың қол астындағы мемлекеттік билік пен экспансияға қайта бағытталады (Троцкий Сталин режимін «кеңестік бонапартизмнің» бір түрі деп ашық атады; ол Консулдықтан гөрі Наполеонның Империясына жақынырақ еді).

Біртіндеп Күйреу

Бұл — негізгі сәйкестік: құлдырау бір ғана кенет оқиға емес, қайта шектен тыс ұлғаю, ішкі қайшылықтар, әскери тығырықтар, шет аймақтардағы бақылаудың жоғалуы, сәтсіз реформалар және ақырғы ыдырау/қалпына келтіру ықпалымен туындаған іркілістердің бірінен кейін бірі жалғасқан тізбегі.

Наполеондық жақ (1812 жылдан 1815 жылға дейін)

- 1812: Ресейге жасалған апатты басып кіру — Grande Armée (600 000 адам) жабдықтау қиындықтарының, қыстың және қарсылықтың салдарынан ойсырай күйреді. Апатты бетбұрыс кезеңі; бедел мен адам күшінің орасан зор шығыны.
- 1813: Оған қарсы коалиция құрылады; Лейпцигтегі жеңіліс («Халықтар шайқасы») — германдық одақтастар мен аумақтарынан айырылу; империясы кішірейе бастайды.
- 1814: Одақтастар Францияның өз аумағына басып кіреді; Париж құлайды; Наполеон тақтан бас тартып, Эльбаға жер аударылады.
- 1815: Қысқа мерзімді қайта оралуы (Жүз күн), Ватерлоодағы түпкілікті жеңілісі; Әулие Елена аралына мәңгілік жер аударылуы; Бурбондар монархиясы қалпына келтірілді (революциялық жетістіктерді реакциялық кері қайтару, бірақ толық емес — кейбір құқықтық/әкімшілік өзгерістер сақталып қалды).

Кеңестік тарап (1970-жылдардан 1991 жылға дейін)

- 1970-жылдардың соңы–1980-жылдар: экономикалық тоқырау (Брежнев тұсындағы «застой»), созылмалы тапшылық, технологиялық артта қалушылық және

АҚШ/НАТО-мен титықтататын қарулану жарысы — жүйелік шектен тыс созылу экономиканы ішінен ойсыратып, қуысқа айналдыра бастайды.

- 1979–1989: Ауғанстан соғысы — Кеңес Одағының «Вьетнамы»; тұйыққа тіреген батпак елдің ресурстарын, рухын және халықаралық беделін сарқып тастады (мына мысқылды параллельге назар аударыңыз: Наполеон Ресейде күйреді; КСРО кедір-бұдыр, қайсар қарсылық көрсеткен майданда қансырады).
- 1985–1989: Горбачевтің қайта құру/жариялылық реформалары (кейінгі Наполеондық кейбір түзетулер секілді, жүйені «кұтқарып қалу» әрекеті) оның қайшылықтарын әшкерелеп қана қоймай, оларды жеделдете түседі; Шығыс блоктың сателлиттері көтеріліп, бұғаудан босап шығады (Берлин қабырғасы 1989 жылғы 9 қарашада құлайды, 1989–1990 жылдар бойы режимдер бірінен соң бірі күйрейді) — «сыртқы империядан» айырылу, дәл Наполеонның одақтас мемлекеттерден айырылғаны сияқты.
- 1990–1991: Ішкі ұлтшылдық дағдарыстар, республикалар егемендігін жариялайды; 1991 жылғы тамыздағы қатаң бағытты ұстанушылардың төңкеріс әрекеті күйрей сәтсіздікке ұшырайды; Горбачев 1991 жылғы 25 желтоқсанда қызметінен кетеді; КСРО 15 мемлекетке ыдырайды. Одан кейін капиталистік реставрация жүреді (Ельцин дәуіріндегі шок терапиясы, олигархтар, жекешелендіру) — бұл Бурбон реставрациясына ұқсас: революцияға дейінгі таптық элементтер (немесе солардың баламалары) қайта оралып, кейбір әкімшілік нысандарды сақтай отырып, революциялық меншік қатынастарын толықтай кері шегіндіреді.

Екеуінде де «империя» (Француз Құрлықтық жүйесі мен Кеңестік Шығыс блогы/СЭВ ықпалы) іштен сыртқа қарай бытырап ыдырайды, ішкі іріп-шіру жеделдей түседі, соңғы дағдарыс оның қуыс табиғатын әшкерелейді, ал ескі қоғамдық күштер қайтадан бой көрсетеді (монархия/капитализм). Бонапартизм өміршең еместігін дәлелдейді — Троцкий айтқандай, «өз ұшына теңгерілген пирамида» — өйткені ол революцияның демократиялық негізін тұншықтыруға, сонымен бірге дұшпандық сыртқы қысым жағдайында оның экономикалық негізін қорғауға (бірақ бұрмалауға) сүйенеді. Кеңестік күйреу кең ауқымды тарихи тұрғыдан «кенеттен» болған жоқ, қайта үдемелі ішкі шірудің шарықтау шегі болды; дәл сол сияқты, Наполеон империясы да бір түнде ғайып болған жоқ, қайта қалпына келтіруге дейін бірінен соң бірі келген жеңілістер арқылы біртіндеп мүжілді.

Франция мен Кеңес Одағының басталуы мен аяқталуы Ұзиях патша мен Птолемейдің куәлігіне сәйкес келеді. Птолемей IV Филопатор Рафия шайқасында (б.з.д. 217 ж.) солтүстіктің патшасына (Антиох III-ке) қарсы шешуші жеңіске жетеді, бірақ «ол соның арқасында нығайтылмайды» — артықшылықты соңына дейін пайдаланудың орнына бітім жасайды, сән-салтанатқа және өзін-өзі дәріптеуге қайта оралады, содан кейін (3 Маккавейлер 1–2-де сақталған жазбаға сәйкес) Птолемей өзінің салтанатты жеңісінен кейін Иерусалимге келеді. Жүрегі көтеріліп, ол Қасиеттілердің Қасиетті орнына кіріп, құрбандықты өзі шалуға әрекеттенеді — бұл шынайы Құдайға қарсы озбырлық пен қасарысудың әрекеті. Ол Құдайдың үкімімен соғылады (сал болып қалады), маскараланады және Құдай халқын қудалауға бет бұрады. Бұдан кейін оның патшалығы біртіндеп құлдырау

кезеңіне айналады: азғындық, ішкі көтерілістер және өліміне дейінгі күш-қуаттан айырылу. Бұл — әскери табыстан кейін жүрегі көтерілген Ұзиях патшаның (2 Шежірелер 26:16–21) дәл айнадай көрінісі., ол содан кейін ғибадатханаға хош иісті түтін түтету үшін кірді (діни қызметкерлердің қызметін иемденіп), маңдайына алапес тиіп соғылды, бұл көпшілікке көрінетін, ашық үкім болды. Содан бастап Ұзиях өліміне дейін оқшаулануда өмір сүрді, Жаратқан Иенің үйінен аластатылды — бұл лезде жойылу емес, баяу да созылмалы күйреу еді.

Екеуі де — тәкаппарлығы Иерусалимдегі ғибадатханаға басып кіру арқылы көрінетін, ал содан кейін бірден күйреуге емес, біртіндеп, іштей мүжілетін ақырзаманға ұласатын оңтүстіктің патшалары. Бұл — кейінгі әрбір «оңтүстіктің патшасы» үшін типологиялық үлгі.

1798: Франция рухани Оңтүстіктің патшасы болады

«Ақырзаман уақытында» (1798) атеистік Франция (жаңа ғана Мысырдың рухани сипаттарын — Аян 11:8-дегідей Құдайды ашық түрде теріске шығаруды — танытқан күш) солтүстіктің патшасына (Папалыққа) Рим Папасын тұтқынға алу арқылы қарсы ұмтылады. Наполеон — сол ұмтылыстың әскери көрінісі. 1798 жылы Франция оңтүстіктің тәжін киеді, өйткені ол ежелгі Мысыр бейнелеген сол атеистік рухты дәріптейді.

Алайда Птолемей «өз жеңісінің жемісін толық пайдалана» алмағаны сияқты, Француз революциясының радикалдық кезеңі де өз жетістіктерін сақтап қала алмады не оларды толық түрде сыртқа тарата алмады. Оңтүстіктің тәжі қарай атеизм философиясы кемелденіп, үкіметтік биліктің жаңа үнін тапқан сайын әрі қарай өтеді.

Прогрессивті көшбасшылық рәміздері: Наполеоннан Ленинге, Лениннен Сталинге дейін

Бұл үшеуі кездейсоқ емес; олар ілгерілей дамитын аяқталулар — олардың әрқайсысы оңтүстіктің патшасының өз баяу ыдырауына қарай бет алған жолындағы одан арғы бір кезеңді білдіреді. Наполеон — 1798 жылдан кейінгі алғашқы ұлы рәміз. Мысырда (сөзбе-сөз оңтүстікте) жеңіске жетіп, ол шамадан тыс алға ұмтылады (1812 жылғы Ресей жорығы апат болды), содан кейін шеткері империясын біртіндеп, қадам-қадамымен жоғалта бастайды (1813–1814), түпкілікті жеңіліске ұшырайды (Ватерлоо, 1815), әрі екі рет жер аударылады. Наполеон кезең-кезеңмен, сатылы түрде құлдырауды бейнелейді — дәл Птолемей мен Ұзиях тәрізді.

Ленин 1917 жылғы Қазан төңкерісінде тәжді тартып алды. Большевиктік «итеру» ескі тәртіпке (соның ішінде діни билікке де) қарсы соғысты жалғастырады. Алайда радикалдық кезең тұрақтана алмайды; Лениннің өз денсаулығы ерте-ақ сыр береді, ал жүйе бюрократиялана бастайды.

Сталин, шоғырландырушы тұлға (кеңестік бонапартизм), революцияны әскери-бюрократиялық империяға «қатырып» қояды, оның негізгі жетістіктерін сақтап

қалады (ұлттандырылған экономика — Наполеон кодексінің антифеодалдық баламасы), бірақ билікті ішке қарай да (тазартулар), сыртқа қарай да (кеңею) бұрады. Алайда жүрегі атеизмде көтеріледі; жүйе өз жеңісін шынайы түрде «барынша пайдалана» алмайды. Шектен тыс созылу (Ауғанстан — Наполеонның Ресей жорығына параллель), тоқырау, сәтсіз реформалар (қайта құру соңғы үмітсіз талпыныс болды), серіктерінен айырылу (1989–90 = «одақтастардан» айырылу) және түпкілікті ыдырау (1991).

Кеңес Одағының күйреуі кенеттен болған жоқ — ол біртіндеп жүзеге асты, дәл Наполеонның империясы қадам-қадамымен ыдырағаны сияқты және Птолемей мен Ұзияхтың билігі де ғибадатханаға байланысты тәкаппарлық сәтінен кейін солып құрығаны сияқты. Оңтүстіктің «рухани» патшасы (мемлекеттік түрдегі атеизм) өзіне тән созылыңқы үкімін алды: ішінен қуысқа айналып, өтірікті ұстап тұруға қауқарсыз болып, солтүстіктің патшасының қарсы қозғалысында сыпырып әкетілді (босаған кеңістікте папалықтың қайта өрлеуі).

Француз революциясы (екі қадам) Орыс революциясының (Ақпан және Қазан/большевиктік) бейнесі болып табылады. Наполеондық бонапартизм мен біртіндеп құлдырау сталиндік нығаю мен Кеңес Одағының біртіндеп ыдырауының бейнесі болып табылады. Мұның бәрі — Даниял 11-тараудағы оңтүстік патша желісінің заманауи жүзеге асуы: Птоломейдің Рафиядағы сәтсіздігі мен ғибадатханаға қатысты тәкаппарлығынан бастап, Ұзияхтың соған дәлме-дәл күнәсі мен баяу ақыры арқылы, 1798 жылғы Францияға және өз жеңістері арқылы өзін нығайта алмаған оның атеистік мұрагеріне (Ленин–Сталин дәуірі) дейін.

Ленин — биліктің радикалды негізін қалаушы немесе оны басып алушы (якобиншіл/большевиктік өрлеуге параллель; 1917 жылдан кейінгі «итеру» кезеңі Брюмерден кейінгі Наполеонның ерте Консулдығына ұқсас). Сталин — бонапартистік шоғырландырушы болды (Кеңес империясын құрушы, тазартулар, Екінші дүниежүзілік соғыстағы жеңіс, Қырғи-қабақ соғыстың шарықтау шегі; жүрегі атеизмде асқақтады, бірақ жеңісті ұзақ мерзімге толық «нығайтуға» қауқарсыз болды — шектен тыс кернеу осы тұстан басталады).

Хрущев шарықтау шегінен кейінгі «жылымық» кезеңінің басшысы болды (1953–1964): Сталинді айыптады («Құпия баяндама», 1956), кейбір жемқорлықты әшкереледі, шектеулі реформалар жасауға талпынды, бірақ жүйелік қайшылықтарды шеше алмады. Бұл «Термидорлық» немесе ерте құлдырау кезеңіне пара-пар — ланды босаңсыта отырып, өзектегі атеистік құрылым сол күйі қалады, алайда беделі мүжіле береді (мысалы, 1962 жылғы Куба зымыран дағдарысындағы қорлану ұлы жеңілістердің алдындағы Наполеонның болмашы сәтсіздіктерін еске салады).

Горбачев «жүйені құтқарудың» соңғы шаралары ретінде қайта құру (perestroika) мен жариялылықты (glasnost) енгізген, тығырыққа тірелген реформатор (1985–1991) болды, бірақ олар күйреуді жеделдетті — Шығыс блогынан айырылу (1989 жылғы Берлин қабырғасы), ішкі көтерілістер. Бұл — «біртіндеп аяқталудың» ең айқын белгісі: 1814 жылғы

басқыншылықтың алдындағы Наполеонның кеш жасалған бейімделу әрекеттері сияқты, немесе ғибадатханадағы тәкаппарлықтан кейінгі Птолемей/Озияның созылыңқы құлдырауы сияқты. Горбачевтің 1989 жылғы Рим Папасы Иоанн Павел II-мен (солтүстіктің патшасы) келісімі/кездесуі рухани жеңілісті бейнелейді — оңтүстіктің патшасының атеизмі папалықтың қайта өрлеуіне жол береді.

Ельцин 1991 жылдан бастап тамыз 1991 жылғы төңкеріске қарсы тұруға алып келген, Ресейдің президенті болған, КСРО-ның ыдырауын (1991 жылғы желтоқсан), шок терапиясы түріндегі жекешелендіруді, капиталистік қайта қалпына келтіруді қадағалаған соңғы ыдырау тұлғасы болды. Ол революцияға дейінгі элементтердің ішінара «қалпына келтірілуімен» қатар жүрген бейберекет аяқталуды бейнелейді (олигархиялық капитализм, Наполеоннан кейінгі Бурбондардың қайта оралуы сияқты). Оңтүстік патшасының сарайы сыпырылып кетеді, сол арқылы Данил 11:40-тағы солтүстіктің құйын іспетті жаулап алуы (АҚШ-пен одақ арқылы папалық) орындалады.

Бұл типология лезде құлауды емес, біртіндеп, кезең-кезеңімен келетін сотты айқындайды: дәл сол сияқты Птолемей IV-тің Рафиядағы жеңісі тәкаппарлыққа, ғибадатханаға басып кіруге, Құдайдың соғуына және баяу азғындауға алып келді; Ұзияхтың алапеспен өле-өлгенше оқшаулануы; Наполеонның кезеңдік жеңілістері (Ресей, Лейпциг, Париж, Эльба, Ватерлоо). Кеңестік желі шарықтау шегіндегі қуатты Сталин тұсында, ал жүйедегі жарықтарды әшкерелейтін Хрущёвтің «жылымығы» кезінде біртіндеп іштей қуысқа айналуы көрсетеді. Содан кейін Брежнев дәуіріндегі тоқырау, одан соң Горбачёв реформалары үдеткішке айналады; Ельцин дәуірі бұл үрдісті аяқтайды (КСРО таратылады, атеизмнің үкіметтік түрі жойылады). «Жүрегінің көтерілуі» бүкіл желі бойында көрініс табады (атеистік қасарысу), бірақ ешқайсысы да «жеңістің бар пайдасын көрмейді».

Оңтүстіктің патшаларының соңы кезең-кезеңімен жүзеге асады; Шайтанның құлдырауы айқышта басталды, ақырында ол 1 000 жылға жер аударылып, содан кейін түпкілікті жойылады.

Сосын мен көктен түсіп келе жатқан бір періштені көрдім; оның қолында тұңғиықтың кілті мен үлкен бір шынжыр бар еді. Ол айдаһарды, яғни Ібіліс әрі Шайтан деп аталатын сол ежелгі жыланды, ұстап алып, оны мың жылға байлап қойды. Содан кейін оны тұңғиыққа тастап, қамады да, үстіне мөр басты, мың жыл толғанға дейін халықтарды ендігәрі алдамасын деп; ал содан кейін ол аз уақытқа босатылуға тиіс.

Сосын мен тақтарды көрдім, әрі олар соларға отырды, және оларға үкім шығару билігі берілді; сондай-ақ мен Исаның куәлігі үшін және Құдайдың сөзі үшін бастары шабылғандардың, әрі аңға да, оның мүсініне де табынбағандардың, маңдайларына да, қолдарына да оның таңбасын қабылдамағандардың жандарын көрдім; және олар тіріліп, Мәсіхпен бірге мың жыл патшалық құрды. Ал өлілердің қалғандары мың жыл аяқталғанша қайта тірілген жоқ.

Бұл — бірінші қайта тірілу. Бірінші қайта тірілуге үлесі бар адам бақытты әрі қасиетті; ондайларға екінші өлімнің билігі жоқ, бірақ олар Құдай мен Мәсіхтің діни

қызметкерлері болып, Онымен бірге мың жыл патшалық етеді.

Ал мың жыл толғанда, Шайтан өз зынданынан босатылады да, жердің төрт бұрышындағы халықтарды — Гог пен Магогты — алдап, оларды соғысқа жинау үшін шығады; олардың саны теңіз құмындай. Олар жердің кеңістігіне көтеріліп, әулиелердің қосынын және сүйікті қаланы қоршап алды. Сонда көктен Құдайдан от түсіп, оларды жалмап қойды. Ал оларды алдаған ібіліс аң мен жалған пайғамбар тұрған от пен күкірт көліне тасталды; және олар мәңгілік бойы, күні-түні азап шегетін болады. Аян 20:1–10.

Даниял кітабының он бірінші тарауындағы он бірінші тармақтан он бесінші тармаққа дейінгі оңтүстіктің патшасы жөніндегі ой-толғамдарымызды келесі мақалада жалғастырамыз.

«Ақырзаман уақыты» журналы 1996 жылы жарық көрді және ол 1989 жылы мөрі ашылған Даниял кітабындағы пайғамбарлықты бейнелейді. Жақында бұл журналды ChatGPT оқып, журналда бейнеленген қырқыншы аят тарихындағы Украинаның рөліне баға беру сұралды. Төменде отыз жыл бойы жұртшылық назарына ұсынылып келген журналдың талдауы берілген. Журналдағы Эллен Уайт жазбаларынан алынған алғашқы үзінді — «Куәліктер», 9-том, 11-бет.

Шолу: Украина пайғамбарлық құрылым аясында

Журналдың Даниял 11:40–45-ке қатысты пайғамбарлық сұлбасында Украина Кеңес Одағының күйреуімен және Папалық (солтүстік патша) пен атеистік коммунизмнің (оңтүстік патша) арасындағы күреспен байланыстыра қарастырылады. Украина, әсіресе Украина Католик Шіркеуіне және оның кеңестік билік тұсында ондаған жылдар бойы қысымға ұшырағаннан кейін заңдастырылуына қатысты, жанама соғыстардың соңғы кезеңдерінде діни әрі геосаяси күрестің негізгі майданы ретінде көрсетіледі.

Журнал Украинаны Даниял 11:40-тағы кең ауқымды пайғамбарлық орындалудың бір бөлігі ретінде көрсетіп, оңтүстіктің патшасының Ватикан–Америка Құрама Штаттары одағы арқылы күйретіле ығыстырылуын сипаттайды. Украина Шығыс Еуропадағы кеңестік атеизмнің әлсіреуінің және католик ықпалының қайта өрлеуінің айғағы ретінде көрсетіледі.

Солтүстік пен Оңтүстіктің патшасы арасындағы соғыстағы Украина

Журнал оңтүстіктің патшасы — әуелі Францияда (1798), кейінірек Кеңестік Ресейде көрініс тапқан атеизм деп үйретеді. Солтүстіктің патшасы — папалық, ал Даниял 11:40 1798 жылы басталып, 1989 жылы Кеңес Одағының күйреуімен шегіне жеткен рухани соғысты сипаттайды. Украина осы мәнмәтінде Даниял 11:40-тың орындалуында swept away болатын кеңестік блоктың бір бөлігі ретінде көрінеді. Басылым Кеңес Одағының күйреуін Папалықтың өлімші жарасының жазыла бастауының алғашқы қадамы ретінде ұсынады (Аян 13).

Украин Католик Шіркеуін жою (дәйексөзге алынған дереккөздер)

Журналда Кеңес өкіметі тұсындағы католиктерді қудалаудың зайырлы құжаттық айғақтары қамтылған.

Time Magazine журналынан, 1989 жылғы 4 желтоқсан:

«Екінші дүниежүзілік соғыстан кейін қатаң, бірақ, жалпы алғанда, қантөгісі азырақ қудалау Украинаға және жаңа Кеңес блогына таралып, православтармен қатар миллиондаған рим-католиктер мен протестанттарды да қамтыды.»

Украина коммунизм тұсында католицизм басып-жаншылған ірі өңір ретінде айқындалады.

Украина Католик Шіркеуін заңдастыру

Украина жөніндегі талқылаудың басты назарындағы мәселелердің бірі — ұзақ уақыт бойы тыйым салынған Украина Католик шіркеуін заңдастыру.

Life Magazine, 1989 жылғы желтоқсан санынан:

«Жақында Чехословакияда үш жаңа католик епископы тағайындалды. Ал осы айда Горбачев Италияға сапары кезінде Рим Папасы Иоанн Павел II-мен кездеседі — бұл Кремль мен Ватикан басшылары арасындағы бетпе-бет өтетін алғашқы кездесу. Бұл келіссөздер КСРО-да ұзақ уақыт бойы тыйым салынған Украин католик шіркеуін заңдастыруға алып келуі мүмкін.»

U.S. News & World Report журналынан, 1989 жылғы 11 желтоқсан:

«Діни бостандығының қайта жандануы бес миллион мүшесі бар Украина Католик Шіркеуіне салынған ресми тыйымның алынуын да қамтиды деп күтілуде; бұл Шіркеу 1946 жылдан бері, Сталин оны Орыс Православиелік Шіркеуінің құрамына күштеп енгізуді бұйырған кезден бастап, астыртын жағдайда өмір сүріп келді. Украина Шіркеуінің заңдастырылуына қол жеткізу Рим папасының басты мақсаттарының бірі болды.»

Журнал мұны атеистік бақылаудың әлсіреуінің, католиктік биліктің қалпына келуінің дәлелі ретінде ұсынады. Бұл Ватиканның дипломатиялық қысымының тікелей нәтижесі ретінде сипатталады және Даниял 11:40-тың орындалуындағы маңызды кезең ретінде, Украинаны бұрынғы коммунистік аумақта Папалықтың ықпалын қайтадан иеленуінің көзге көрінетін мысалы етіп көрсетеді.

Украина — Папалықтың ілгерілеуінің дәлелі

Коммунизмнің күйреуі жай ғана саяси өзгеріс ретінде емес, атеизмнің рухани жеңілісі, Папалықтың геосаяси ілгерілеуі және Папалықтың дүниежүзілік үстемдікке қайта оралуының бастамасы ретінде қарастырылады. Украина кеңестік діни қысымның жойылуының нақты үлгісі әрі Шығыс Еуропадағы Римнің стратегиялық жеңісі ретінде сипатталады. Бұл мәжбүрлі атеизмнен қалпына келтірілген католиктік билікке қарай болған көрінетін ауысуды білдіреді, ал Украина Католик Шіркеуінің заңдастырылуы солтүстіктің патшасы оңтүстіктің патшасын «құйындай» sweep away етіп жатқанының пайғамбарлық

растамасы ретінде қарастырылады.

Украина және кеңірек пайғамбарлық тізбек

1. 1798 жыл – Папалық өлімге соқтыратын жара алады.
2. 1917 – Атеизм Ресейге көшіріледі (Большевиктік революция).
3. 1989 жыл – Кеңес Одағы құлады.
4. Украина – Католик шіркеуі заңдастырылды.
5. Папалық билік геосаяси ықпалын қайта қалпына келтіреді.
6. Ақырында Америка Құрама Штаттары папалық ықпалдың астына түседі (Даниял 11:41).
7. Бүкіл әлем соңынан ереді (Даниял 11:42–43).

Украина 3–4-кезеңдерге Кеңестік атеизм мен қалпына келтірілген Папалық ықпал арасындағы өтпелі кезеңнің бір бөлігі ретінде сәйкес келеді.

Украина жөніндегі талқылауда пайдаланылған дереккөздер

- Джефф Пиппенгер (негізгі теологиялық тұғырнама)

Пайғамбарлық рухы

- Ұлы Қақтығыс
- Таңдамалы хабарлар
- Шіркеуге арналған куәліктер

Зайырлы баспасөз

- Time Magazine
- Life журналы
- АҚШ жаңалықтары және дүниежүзілік есеп"} }

Украина мынамен байланысты аталады:

- Екінші дүниежүзілік соғыстан кейінгі католиктік қудалау
- Украин Католик Шіркеуінің астыртын жағдайда сақталып қалуы
- Горбачев–Ватикан дипломатиясы
- Католиктік иерархияның заңды қалпына келтірілуі

Ақпараттық бюллетеньдегі Украинаның рөлінің қысқаша мазмұны

Украина кеңестік атеизм жағдайында тұншықтырылған католицизмнің берік тірегі болды. Украин Католик Шіркеуінің заңдастырылуы оңтүстіктің патшасының әлсіреуін білдірді. Ватиканның Украинадағы ықпалы Папалықтың қайта өрлеуін көрсетті, ал Украинаның діни бетбұрысы Даниял 11:40-тың орындалып жатқанының нақты айғағы болды. Украинаға қатысты оқиғалар Папалықтың өлімші жарасының жазылуындағы алғашқы қадамның бір

бөлігін құрады. Сондықтан Украина оқшау саяси оқиға ретінде емес, Даниял 11-дегі соңғы қозғалыстар аясындағы пайғамбарлық белгі ретінде ұсынылады.